

Απόφαση **122 / 2022** (Ζ, ΠΟΙΝΙΚΕΣ)

Αριθμός 122/2022

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ
Ζ' ΠΟΙΝΙΚΟ ΤΜΗΜΑ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Μιλτιάδη Χατζηγεωργίου, Αντιπρόεδρο του Αρείου Πάγου, Βασιλική Ηλιοπούλου, Κωνσταντίνα Μαυρικοπούλου, Μαρία Κουβίδου και Άννα Φωτοπούλου - Ιωάννου - Εισηγήτρια, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του την 1η Δεκεμβρίου 2021, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Χαράλαμπου Μωυσίδη (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας) και της Γραμματέως Ευθυμίας Καλογεροπούλου, για να δικάσει την αίτηση του αναιρεσιόντος - κατηγορουμένου Γ. Π. του Χ. , κατοίκου ... , ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο του Εμμανουήλ Μανωλάκη, για αναίρεση της υπ' αριθ. 89/2021 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Θεσσαλονίκης.

Το Τριμελές Εφετείο Πλημμελημάτων Θεσσαλονίκης με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και ο αναιρεσιών - κατηγορούμενος ζητεί την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στην από 11 Μαΐου 2021 αίτησή του αναιρέσεως, η οποία ασκήθηκε ενώπιον του Γραμματέα του Εφετείου Θεσσαλονίκης Κωνσταντίνου Αμπατζή, έλαβε αριθμό 18/2021 και η οποία καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 503/21.

Αφού άκουσε Τον Αντεισαγγελέα, που πρότεινε να απορριφθεί και να επιβληθούν τα έξοδα στον αναιρεσείοντα και τον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσείοντος, που ζήτησε όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η κρινόμενη από 11.5.2021 αίτηση του Γ. Π. , για αναίρεση της υπ' αριθμό 89/2021 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Θεσσαλονίκης, έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα, περιέχει δε σαφείς και ορισμένους λόγους αναίρεσης και δη αυτούς της έλλειψης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας και της εσφαλμένης ερμηνείας και εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης (άρθρ. 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' και Ε' ΚΠΔ). Επομένως, είναι παραδεκτή και πρέπει να εξεταστεί περαιτέρω.

Το άρθρο 259 ΠΚ ορίζει ότι "υπάλληλος που με πρόθεση παραβαίνει τα καθήκοντα της υπηρεσίας του με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή, αν η πράξη αυτή δεν τιμωρείται με άλλη ποινική διάταξη". Από την ως άνω διάταξη προκύπτει ότι η παράβαση καθήκοντος είναι ιδιαίτερο έγκλημα με αυτουργό υπάλληλο υπό την έννοια του άρθρου 13α ΠΚ, κατά το οποίο "υπάλληλος είναι εκείνος στον οποίο νόμιμα έχει ανατεθεί, έστω και προσωρινά, η άσκηση υπηρεσίας δημόσιας, δημοτικής ή κοινοτικής ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου". Η ιδιότητα του υπαλλήλου ενσωματώνει ειδικά καθήκοντα και υποχρεώσεις, δεδομένου ότι δι' αυτού εκφράζεται η βούληση της κρατικής εξουσίας ή του νομίμως συνεστημένου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, από την ορθή δε άσκηση της εξουσίας εξαρτάται η απρόσκοπτη και εποικοδομητική λειτουργία των κρατικών οργάνων, των οποίων οι αποφάσεις επιλύουν ανακύπτοντα προβλήματα και διευθετούν ιδιωτικές διαφορές. Το υπαλληλικό καθήκον διαφοροποιείται εκάστοτε και η ειδικότερη μορφή εξαρτάται από το είδος και τη φύση. Ως πηγή του καθήκοντος θεωρείται διάταξη νόμου, διατάγματος ή ιδιαίτερες οδηγίες εντός των πλαισίων των νόμων. Ενίοτε το καθήκον ενυπάρχει στη φύση της υπηρεσίας και εμμέσως προσδιορίζεται κατά περιεχόμενο, το οποίο δεσμεύει τον υπάλληλο με συναφή υποχρέωση ενεργείας, εντός των προδιαγεγραμμένων ορίων, ή παραλείψεως, οσάκις απαγορεύεται πάσα περαιτέρω ενέργεια, η υλοποίηση της οποίας αντιστρατεύεται τα σαφώς

προσδιορισμένα καθήκοντα. Ως καθήκον, η παράβαση του οποίου καθιστά αξιόποινη τη συμπεριφορά του υπαλλήλου, δεν νοείται οποιοδήποτε υπαλληλικό καθήκον, το οποίο προκύπτει από τον νόμο ή από διοικητική πράξη κανονιστικού χαρακτήρα ή από ιδιαίτερες οδηγίες της προϊσταμένης αρχής ή από τη φύση της υπηρεσίας και αναφέρεται στη γενική συμπεριφορά κάποιου ως υπαλλήλου, αλλά μόνο το καθήκον εκείνο που συνδέεται με την άσκηση συγκεκριμένης υπηρεσιακής δραστηριότητας στο πλαίσιο της καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδιότητας του υπαλλήλου, εκείνο δηλαδή που ανάγεται στην εκτέλεση του ανατεθειμένου σ' αυτόν υπηρεσιακού έργου. Ως εκ τούτου, αξιόποινο χαρακτήρα, κατά το άρθρο 259 ΠΚ, ενέχουν μόνον οι παραβάσεις συγκεκριμένων υπηρεσιακών καθηκόντων κατά την άσκηση υπηρεσιακής δραστηριότητας. Έτσι, αξιόποινη είναι η ελεγχόμενη πράξη (ενέργεια ή παράλειψη) του υπαλλήλου μόνον αν συνιστά (θετικά ή αποθετικά) έκφραση πολιτειακής βουλήσεως και άσκηση κρατικής εξουσίας μέσα στον κύκλο των δημοσίων υποθέσεων. Από τη διάταξη αυτή, που σκοπό έχει την προστασία του γενικότερου συμφέροντος της ομαλής και απρόσκοπτης διεξαγωγής της υπηρεσίας, προκύπτει ότι, για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της παραβάσεως καθήκοντος, ενεργητικό υποκείμενο του οποίου μπορεί να είναι μόνον υπάλληλος, κατά την έννοια των άρθρων 13 στοιχ. α και 259 του ίδιου Κώδικα, απαιτούνται α) παράβαση όχι απλού υπαλληλικού καθήκοντος, αλλά καθήκοντος της υπηρεσίας του υπαλλήλου, το οποίο καθορίζεται και επιβάλλεται στον υπάλληλο από το νόμο ή από διοικητική πράξη ή απορρέει από τις ιδιαίτερες οδηγίες της προϊσταμένης αρχής ή ενυπάρχει στην ίδια τη φύση της υπηρεσίας και αναφέρεται στην έκφραση από αυτόν της θελήσεως της πολιτείας, μέσα στον κύκλο των δημοσίων υποθέσεων και ενεργειών στις σχέσεις της απέναντι στους τρίτους, β) δόλος του δράστη, που περιέχει τη γνώση και τη θέληση της παραβάσεως του υπηρεσιακού του καθήκοντος και γ) σκοπός του δράστη, ως πρόσθετο στοιχείο της υποκειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος αυτού, συνιστάμενος στην επιδίωξη του δράστη να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο, χωρίς να είναι αναγκαίο να επιτευχθεί η επιδιωχθείσα ωφέλεια ή βλάβη, η οποία μπορεί να είναι είτε υλική είτε ηθική. Για να συντρέχει δε ο σκοπός αυτός πρέπει όχι μόνο η βούληση του δράστη να κατατείνει προς αυτόν, αλλά και η συμπεριφορά του, όπως αναπτύσσεται, να μπορεί αντικειμενικά να οδηγήσει στην επίτευξή του, αφού ο σκοπός να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος ή για να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλον προϋποθέτει ότι η πράξη, όπως επιχειρείται από το δράστη, δύναται να οδηγήσει στην απόκτηση παράνομου οφέλους ή στην πρόκληση βλάβης τρίτου (αντικειμενικό στοιχείο). Μεταξύ δε της αξιόποινης πράξεως της παραβάσεως καθήκοντος και του σκοπού οφέλους ή βλάβης πρέπει να υπάρξει αιτιώδης σχέση, ώστε η πράξη της παραβάσεως καθήκοντος, αν δεν είναι ο αποκλειστικός τρόπος, πάντως πρέπει να είναι ο πρόσφορος τρόπος περιποιήσεως του σκοπούμενου οφέλους ή βλάβης. Σκοπός παράνομης ωφέλειας ή βλάβης συντρέχει όταν ο δράστης επιδιώκει με την παράβαση των υπηρεσιακών του καθηκόντων να επιφέρει την παράνομη ωφέλεια ή τη βλάβη και συγχρόνως όταν η υπηρεσιακή παράβαση είναι αντικειμενικά πρόσφορη να οδηγήσει στην ωφέλεια ή τη βλάβη με τον συγκεκριμένο τρόπο που σχεδιάστηκε και τελέστηκε από το δράστη, ο οποίος πρέπει να γνωρίζει την εν λόγω προσφορότητα. Τέτοια προσφορότητα υπάρχει όταν η ωφέλεια ή η βλάβη που

επιδιώκει ο δράστης μπορεί να πραγματοποιηθεί μόνο με την παράβαση του συγκεκριμένου καθήκοντος ή και με την παράβαση αυτού. Για την ολοκλήρωση του εγκλήματος του άρθρου 259 του ΠΚ δεν απαιτείται και να πραγματοποιηθεί η επιδιωκόμενη παράνομη ωφέλεια ή βλάβη (ΑΠ 1575/2013).

Περαιτέρω, σύμφωνα με τη νομολογία και τη θεωρία, η διάταξη του άρθρου 259 του Π.Κ. αποτελεί τη μοναδική περίπτωση, σε όλο το φάσμα των διατάξεων του Ελληνικού Ποινικού Κώδικα πρόβλεψης ρήτρας απόλυτης επικουρικότητας σύμφωνα με την οποία η διάταξη του άρθρου 259 του Π.Κ. εφαρμόζεται μόνον όταν δεν υπάρχει άλλη ποινική διάταξη που κυρώνει τη συμπεριφορά του δημοσίου υπαλλήλου που παραβαίνει με οποιονδήποτε τρόπο τα υπηρεσιακά του καθήκοντα, ανεξάρτητα από το σε ποιο κεφάλαιο του Ποινικού Κώδικα είναι αυτή τυποποιημένη ως έγκλημα. Ο "βοηθητικός" χαρακτήρας, λοιπόν, του εγκλήματος της παράβασης καθήκοντος ενισχύεται από το γεγονός ότι αυτό υποχωρεί όχι μόνο σε παραβάσεις που συνιστούν κάποιο έγκλημα του κεφαλαίου του Ποινικού Κώδικα "Κατάχρηση Υπαλληλικής Ιδιότητας" αλλά και έναντι άλλων παραβάσεων που στοιχειοθετούν άλλο έγκλημα. Η ρήτρα αυτή επιτάσσει την εφαρμογή της εν λόγω διάταξης μόνον όταν δεν είναι δυνατό, να θεμελιωθεί η πράξη, είτε ως αυτοτελές έγκλημα, είτε ως επιβαρυντική περίπτωση (ΑΠ 134/2020).

Κατά δε τη διάταξη του άρθρου 177 Π.Κ., όποιος με πρόθεση καταστρέφει, βλάπτει ή υφαιρεί κατασχεμένο πράγμα, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών. Από την παραπάνω διάταξη, στην οποία προστατευόμενο έννομο αγαθό είναι η κρατική βούληση, συνάγεται ότι για να συντελεσθεί το έγκλημα της παραβίασης κατάσχεσης απαιτείται, αφενός μεν η ύπαρξη τυπικά έγκυρης κατάσχεσης, αφετέρου δε η εν γνώσει της υπάρχουσας κατάσχεσης καταστροφή ή βλάβη ή υφαίρεση του κατασχεθέντος, που επέρχεται με τη διαρκή ή πρόσκαιρη άρση της εξουσίας της αρχής επί του κατασχεθέντος, η οποία δημιουργείται με την κατάσχεση (ΑΠ 1308/2010).

Περαιτέρω, σύμφωνα με το άρθρο 167 παρ. 1 Ν. 2960/2001 "Εθνικός Τελωνιακός Κώδικας": "1. Τα κατασχεθέντα αντικείμενα της λαθρεμπορίας ως και τα μεταφορικά μέσα προσάγονται αμέσως από το δημόσιο υπάλληλο, που ενήργησε την κατάσχεση στην Τελωνιακή Αρχή της Περιφέρειας, στην οποία διαπράχθηκε η λαθρεμπορία και αν ακόμη προέρχονται από κλοπή ή τα κατέχουν οι δράστες παράνομα. Αν είναι αδύνατη ή δυσχερής η μεταφορά των κατασχεθέντων, τότε σφραγίζονται αυτά από την αρμόδια Τελωνιακή Αρχή ή ορίζεται φύλακας ή λαμβάνεται οποιοδήποτε άλλο μέτρο για τη διαφύλαξη αυτών. Σύμφωνα δε με το άρθρο 177 παρ. 1 του ίδιου νόμου "1.α) Στις περιπτώσεις κατά τις οποίες κατάσχονται χερσαία ή εναέρια μεταφορικά μέσα ή μηχανήματα έργου ή εμπορευματοκιβώτια, ως αντικείμενα λαθρεμπορίας ή ως μεταφορικά μέσα αντικειμένων λαθρεμπορίας, ναρκωτικών ουσιών, μεταναστών χωρίς νομιμοποιητικά έγγραφα, όπλων, εκρηκτικών ή για διάπραξη οποιουδήποτε ποινικού αδικήματος εν γένει, το υπηρεσιακό όργανο το οποίο επέβαλε την κατάσχεση ή η Υπηρεσία στην οποία υπηρετεί αυτό, τα παραδίδει, μαζί με αντίγραφο της έκθεσης κατάσχεσης, στην αρμόδια Τελωνιακή Αρχή (αρμόδιο Τελωνείο ή Διεύθυνση Διαχείρισης Δημόσιου Υλικού της Γενικής Διεύθυνσης Τελωνείων και Ε.Φ.Κ. της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων), που ορίζεται αποκλειστικός μεσεγγυούχος, συντασσόμενης έκθεσης παράδοσης και παραλαβής. Εάν οι παραπάνω υπηρεσίες αποδεδειγμένα στερούνται χώρων και δυνατοτήτων φύλαξης, τα κατασχεθέντα αντικείμενα

δύναται να παραμένουν στην παραφυλακή της υπηρεσίας που προέβη στην κατάσχεση, εάν είναι αναγκαίο και με τη συνδρομή άλλων δημοσίων υπηρεσιών, η δε αρμόδια Τελωνειακή Αρχή οφείλει να μεριμνήσει για την άμεση διαχείριση τους. Για τη φύλαξη των εναέριων μέσων, εφόσον είναι αδύνατη η φύλαξή τους στο χώρο της κατάσχεσης, ζητείται η συνδρομή του πλησιέστερου πολιτικού ή στρατιωτικού αεροδρομίου.

Εξάλλου, έλλειψη της απαιτούμενης από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 ΚΠοινΔ ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας της δικαστικής αποφάσεως, η οποία ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' ΚΠοινΔ λόγο αναιρέσεως, υπάρχει όταν δεν αναφέρονται σ' αυτήν με πληρότητα και σαφήνεια τα πραγματικά περιστατικά που λήφθηκαν υπόψη από το δικαστήριο για το σχηματισμό της κρίσεώς του περί της συνδρομής των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, οι αποδείξεις από τις οποίες προέκυψαν τα περιστατικά αυτά και οι σκέψεις με τις οποίες έγινε η υπαγωγή τους στις ουσιαστικές ποινικές διατάξεις που εφαρμόστηκαν, εσφαλμένη δε εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διατάξεως υπάρχει όταν ο δικαστής δεν έκανε σωστή υπαγωγή των πραγματικών περιστατικών που δέχτηκε ότι προέκυψαν στην ουσιαστική ποινική διάταξη που εφάρμοσε, περίπτωση δε τέτοιας εφαρμογής, που ιδρύει τον από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε' λόγο αναιρέσεως, υπάρχει και όταν η παραβίαση γίνεται εκ πλαγίου. Η παραβίαση αυτή υπάρχει όταν στο πόρισμα της αποφάσεως που περιλαμβάνεται στο συνδυασμό αιτιολογικού και διατακτικού και ανάγεται στα στοιχεία και την ταυτότητα του εγκλήματος για το οποίο πρόκειται, έχουν εμφιλοχωρήσει ασάφειες, αντιφάσεις ή λογικά κενά, με αποτέλεσμα να μην είναι εφικτός ο αναιρετικός έλεγχος της ορθής εφαρμογής της ουσιαστικής ποινικής διατάξεως, οπότε η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση. Δεν αποτελούν όμως λόγους αναιρέσεως η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων και ειδικότερα, η εσφαλμένη αξιολόγηση των καταθέσεων των μαρτύρων, η παράλειψη αναφοράς και αξιολογήσεως κάθε αποδεικτικού μέσου χωριστά και η παράλειψη της αξιολογικής συσχετίσεως των αποδεικτικών μέσων, καθόσον στις περιπτώσεις αυτές, με την επίφαση της ελλείψεως αιτιολογίας, πλήττεται η αναιρετικώς ανέλεγκτη περί τα πράγματα κρίση του δικαστηρίου της ουσίας. Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του σκεπτικού της αποφάσεως με το διατακτικό της, που αποτελούν ενιαίο σύνολο.

Στην προκειμένη περίπτωση ο αναιρεσείων καταδικάσθηκε από το Τριμελές Εφετείο Πλημμελημάτων Θεσσαλονίκης, που δίκασε σε δεύτερο βαθμό, με την αναιρεσιβαλλομένη υπ' αρ. 89/2021 απόφασή του, για τις πράξεις της παράβασης καθήκοντος κατ' εξακολούθηση και παραβίασης κατάσχεσης από κοινού και κατ' εξακολούθηση, με τα ελαφρυντικά του άρθρου 84 παρ. 2α' και ε' ΠΚ, σε συνολική ποινή φυλακίσεως δέκα (12) μηνών, η οποία ανεστάλη επί τριετία. Στο σκεπτικό της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το δικάσαν Εφετείο, μετά από εκτίμηση και αξιολόγηση όλων των μνημονευομένων, κατά το είδος τους, αποδεικτικών μέσων, δέχθηκε, αναιρετικώς ανελέγκτως, τα εξής: " Στον αναφερόμενο στο διατακτικό τόπο και χρόνο ο κατηγορούμενος ήταν διοικητής του Τμήματος Εχεδώρου Θεσσαλονίκης, στην εποπτεία του οποίου βρισκόταν αποθήκη της ΕΛΑΣ στην περιοχή Νέας Μαγνησίας. Στην αποθήκη που έχει τη μορφή μάντρας φυλάσσονται κατασχεμένα οχήματα μεταξύ των οποίων τα οχήματα τράκτορες και επικαθήμενα βυτία που αναφέρονται στη συνέχεια. Τα ανωτέρω είχαν κατασχεθεί κατά το

σχηματισμό δικογραφίας για παράβαση Ν. 2960/2001 και την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος των Ζ. Κ. Ν. , Ζ. Σ. , Σ. Α. και Σ. Β. για λαθρεμπορία πετρελαίου. Ειδικότερα με την 3008/14/20-β/02.10.2014 υποβλητική αναφορά του Τμήματος Ασφαλείας Εχεδώρου προς τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης κατασχέθηκαν: 1) ο τράκτορας ... με το ... επικαθήμενο βυτίο του, έμπορο με 36.499 λίτρα αμόλυβδης βενζίνης, 2) το επικαθήμενο βυτίο με αριθμό πλαισίου ..., 3) ο τράκτορας DAF με αριθμό πλαισίου ... και 4) το επικαθήμενο βυτίο με αριθμό πλαισίου ..., έμπορο με 3.250 λίτρα αμόλυβδης βενζίνης. Και ενώ αυτά θα έπρεπε σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 167 παρ. 1 και 177 παρ. 1 του ν. 2960/2001 να παραδοθούν προς φύλαξη στην αρμόδια τελωνειακή αρχή, ο κατηγορούμενος, εκμεταλλευόμενος το γεγονός ότι την προανάκριση διενεργούσαν υφιστάμενοι του αξιωματικοί του ως άνω Τμήματος διέταξε την φύλαξη των κατασχεθέντων στην ως άνω αποθήκη. Την 10.08.2014, οι πρώτος και ο δεύτερος, επισκέφθηκαν την αποθήκη και αναχώρησαν με τον τράκτορα DAF με αριθμό πλαισίου ... και το επικαθήμενο σε αυτόν βυτίο. Την 21.9.2014, ο κατηγορούμενος εμφανίστηκε και πάλι στο χώρο φύλαξης, οδηγώντας υπηρεσιακό όχημα, με ένα ακόμη άτομο ως επιβαίνοντα. Ο συνεπιβάτης οδήγησε τον ... τράκτορα με το ... επικαθήμενο βυτίο εκτός του χώρου της αποθήκης και ο κατηγορούμενος ακολούθησε με το δικό του όχημα. Το βυτίο επιστράφηκε το απόγευμα της ίδιας ημέρας ήταν όμως άδειο από το κατασχεμένο φορτίο του. Οδηγός του βυτίου αποδείχθηκε ότι ήταν ο δεύτερος κατηγορούμενος. Οι ισχυρισμοί του κατηγορουμένου για τους λόγους για τους οποίους μετέφερε τους τράκτορες με τα βυτία τους εκτός του χώρου φύλαξης δεν αντέχουν σε λογική βάση και οι ενέργειες του είναι εξόφθαλμα παράτυπες και αντικανονικές. Ακόμη περισσότερο δεν αντέχει σε λογική ότι το καύσιμο διέρρευσε από το βυτίο, όσο αυτό ήταν σταθμευμένο στην αποθήκη και απορροφήθηκε από το χώμα. Διαρροή τέτοιου μεγέθους θα είχε γίνει οπωσδήποτε αντιληπτή από τους φύλακες λόγω της έντονης οσμής και θα τους είχε θορυβήσει. Με τις ανωτέρω ενέργειες του οι οποίες απέβλεπαν στο να επωφεληθούν τρίτοι της ιδιοποίησης του κατασχεμένου φορτίου προς βλάβη του Δημοσίου παρέβη το καθήκον του που ήταν η φύλαξη του κατασχεθέντος και ταυτόχρονα παραβίασε την επιβληθείσα κατάσχεση. Στην δεύτερη πράξη είχε συνεργό τον δεύτερο κατηγορούμενο που σε αμφότερες τις περιπτώσεις ήταν αυτός που οδηγούσε τον τράκτορα. Στην κρίση του αυτή το δικαστήριο καταλήγει παρά την κατάθεση του μάρτυρα υπεράσπισης οι ασαφείς απαντήσεις του οποίου σχετικά με την εμπλοκή του στην υπόθεση τον καθιστούν αναξιόπιστο. Επομένως οι κατηγορούμενοι πρέπει να κηρυχθούν ένοχοι κατά το διατακτικό". Ακολούθως το Δικαστήριο κήρυξε ένοχο τον κατηγορούμενο του ότι: α) Στη Σίνδο Θεσσαλονίκης, με περισσότερες πράξεις τέλεσε περισσότερα εγκλήματα και, συγκεκριμένα: Με περισσότερες πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, υπάλληλος τυγχάνων κατά την έννοια του άρθρου 13α ΠΚ και, συγκεκριμένα, αστυνομικός της ΕΛΑΣ, με πρόθεση παρέβη τα καθήκοντα της υπηρεσίας του, με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του και σε άλλον παράνομο όφελος. Συγκεκριμένα, την 31.07.2014, ενώ ήταν Διοικητής του Τμήματος Ασφαλείας Εχεδώρου και, επομένως, προϊστάμενος των αστυνομικών της Υπηρεσίας αυτής κατά την άσκηση του προανακριτικού τους έργου και δη κατά το σχηματισμό δικογραφίας κατ' άρθρο 243 ΚΠΔ σε βάρος των Ζ. Κ. Ν. , Ζ. Σ. , Σ. Α. και του πέμπτου κατηγορούμενου Σ. Β. για παράβαση Ν. 2960/2001 "Εθνικός

Τελωνειακός Κώδικας", δικογραφίας που υποβλήθηκε στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης με την υπ' αρ. 3008/14/20- β/02.10.2014 υποβλητική αναφορά του ΤΑ Εχεδώρου, ο κατηγορούμενος, κατά παράβαση των άρθρων 167 παρ. 1 και 177 παρ. 1 του Νόμου αυτού, που ορίζει ότι τα κατασχεθέντα ως μέσα τέλεσης πράξεων λαθρεμπορίας προσάγονται άμεσα και παραδίδονται στην αρμόδια τελωνειακή αρχή, διέταξε τη μεταφορά των κατασχεθέντων στα πλαίσια της δικογραφίας αυτής και, συγκεκριμένα:

1) του υπ' αρ. ... τράκτορα μάρκας DAF με το υπ' αρ. ... επικαθήμενο βυτίο, έμφορτο με 36.499 λίτρα αμόλυβδης βενζίνης,

2) του επικαθήμενου βυτίου με αριθμό πλαισίου ... ,

3) του τράκτορα DAF με αριθμό πλαισίου ...

και 4) του επικαθήμενου βυτίου με αριθμό πλαισίου ... , έμφορτου με 3250 λίτρα αμόλυβδης βενζίνης, στην αποθήκη φύλαξης της ΕΛΑΣ στη Νέα Ιωνία, έπραξε δε έτσι με σκοπό να προσπορίσει παράνομο όφελος στον εαυτό του και στον τέταρτο κατηγορούμενο Β. Α. - Θ. , παρέχοντας τους τη δυνατότητα να εισέλθουν στην αποθήκη, να απομακρύνουν τα οχήματα σε άγνωστο χώρο και να ιδιοποιηθούν παράνομα την κατασχεθείσα ποσότητα των 36.499 λίτρων αμόλυβδης βενζίνης,

β) (i) Την 10.08.2014, μετά από συναπόφαση (με τον συγκατηγορούμενό του Α.-Θ. Β.), εισήλθαν στην αποθήκη φύλαξης κατασχεθέντων της ΕΛΑΣ στη Νέα Ιωνία και, αφού αφαίρεσαν από την εξουσία του σκοπού φύλαξης της αποθήκης τον τράκτορα DAF με αριθμό πλαισίου ... και ένα επικαθήμενο βυτίο, που ήταν συνδεδεμένο με τον τράκτορα, τα οποία είχαν κατασχεθεί κατά το σχηματισμό δικογραφίας από το ΤΑ Εχεδώρου κατ' άρθρο 243 ΚΠΔ σε βάρος των Ζ. Κ. Ν. , Ζ. Σ. , Σ. Α. και του πέμπτου κατηγορούμενου Σ. Β. για παράβαση Ν. 2960/2001 "Εθνικός Τελωνειακός Κώδικας", συνταχθείσας της από 30.07.2014 έκθεσης κατάσχεσης, απομάκρυναν αυτά χωρίς νόμιμη αιτία από τον τόπο που βρίσκονταν και από την εξουσία της αρχής επ' αυτών, (ii) την 21.09.2014, μετά από συναπόφαση, εισήλθαν στην αποθήκη φύλαξης κατασχεθέντων της ΕΛΑΣ στη Νέα Ιωνία και, αφού αφαίρεσαν από την εξουσία του σκοπού φύλαξης της αποθήκης τον υπ' αρ. ... τράκτορα μάρκας DAF με το υπ' αρ. ... επικαθήμενο βυτίο, έμφορτο με 36.499 λίτρα αμόλυβδης βενζίνης, τα οποία είχαν κατασχεθεί κατά το σχηματισμό δικογραφίας του ΤΑ Εχεδώρου, συνταχθείσας της από 30.07.2014 έκθεσης κατάσχεσης, απομάκρυναν αυτά χωρίς νόμιμη αιτία από τον τόπο που βρίσκονταν και από την εξουσία της αρχής επ' αυτών".

Με αυτά που δέχθηκε το δικάσαν δευτεροβάθμιο δικαστήριο, όπως οι παραδοχές του σκεπτικού συμπληρώνονται από αυτές του διατακτικού, διέλαβε στην αναιρεσιβαλλομένη απόφαση την επιβαλλομένη από τα άρθρα 93 του Συντάγματος και 139 του ΚΠοινΔ ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία αφού εκθέτει σ' αυτήν με πληρότητα και σαφήνεια και χωρίς αντιφάσεις ή λογικά κενά τα πραγματικά περιστατικά που, κατά τα γενόμενα δεκτά από το Εφετείο, προέκυψαν από την ακροαματική διαδικασία και συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση των άνω αδικημάτων, της παράβασης καθήκοντος κατ' εξακολούθηση και της παράβασης κατάσχεσης από κοινού κατ' εξακολούθηση, τις αποδείξεις από τις οποίες προέκυψαν αυτά και τους νομικούς συλλογισμούς, με βάση τους οποίους έγινε η υπαγωγή τους στις ανωτέρω ουσιαστικές ποινικές διατάξεις των άρθρων 1, 12, 14, 16, 17, 18, 26 παρ. 1α, 27

παρ. 1, 51, 52, 57, 60, 63, 79, 80, 94 παρ. 1, 177, 259 ΠΚ και τις οποίες σωστά ερμήνευσε και εφήρμοσε, χωρίς να τις παραβιάσει ούτε ευθέως ούτε εκ πλαγίου, με ελλιπείς ή αντιφατικές αιτιολογίες. Ειδικότερα, αναφέρονται όλα τα αναγκαία, κατά νόμο, στοιχεία που απαρτίζουν τη νομοτυπική μορφή των εν λόγω εγκλημάτων και παρατίθενται τα πραγματικά περιστατικά που προέκυψαν από τη δημόσια στο ακροατήριο αποδεικτική διαδικασία και συνιστούν την κατά τα άνω ποινικά επιλήψιμη συμπεριφορά του αναιρεσείοντος. Συγκεκριμένα, όσον αφορά το αδίκημα της παράβασης καθήκοντος, διαλαμβάνονται οι εξής κρίσιμες ουσιαστικές παραδοχές:

1) η αναφορά της ιδιότητας του αναιρεσείοντος ως υπαλλήλου, με την έννοια των διατάξεων των άρθρων 13α' και 259 του ΠΚ και συγκεκριμένα ότι αυτός ήταν αστυνομικός της ΕΛΑΣ και Διοικητής του Τμήματος Ασφαλείας Εχεδώρου,

2) ο τρόπος, με τον οποίο παραβίασε το υπηρεσιακό του καθήκον, που απέρρεε από τις διατάξεις των άρθρων 167 παρ. 1 και 177 παρ. 1 του Ν 2960/2001 του εθνικού τελωνειακού κώδικα, σύμφωνα με τις οποίες τα κατασχεθέντα βυτιοφόρα και τράκτορες έπρεπε να παραδοθούν στην αρμόδια τελωνειακή αρχή, εν τούτοις διέταξε τη μεταφορά των κατασχεθέντων στην αποθήκη φύλαξης της ΕΛΑΣ,

3) ο δόλος του τελευταίου, με την παραδοχή, ότι έχοντας σκοπό να προσπορίσει παράνομο όφελος στον εαυτό του και στον συγκατηγορούμενό του Β. Α.-Θ. , διέταξε την μεταφορά των κατασχεθέντων στην αποθήκη φύλαξης της ΕΛΑΣ, ώστε να έχουν οι τελευταίοι τη δυνατότητα να εισέλθουν στην αποθήκη, να απομακρύνουν τα οχήματα σε άγνωστο χώρο, έστω και πρόσκαιρα παραβιάζοντας την υφιστάμενη κατάσχεση, και να ιδιοποιηθούν παράνομα την κατασχεθείσα ποσότητα των 36.499 λίτρων αμόλυβδης βενζίνης,

4) ο σκοπός του αναιρεσείοντος να προσπορίσει στον εαυτό του και στον ως άνω συγκατηγορούμενό του το ως άνω παράνομο όφελος,

και 5) η αιτιώδης συνάφεια μεταξύ της ανωτέρω παράνομης ενέργειας αυτού και του σκοπού του παράνομου οφέλους, καθόσον μόνο με την παράβαση του εν λόγω υπηρεσιακού καθήκοντος μπορούσε να επιτευχθεί.

Όσον αφορά το αδίκημα της παραβίασης κατάσχεσης από κοινού, διαλαμβάνονται οι εξής κρίσιμες παραδοχές:

1) η νόμιμη κατάσχεση των βυτιοφόρων και των τρακτόρων,

2) η υφαίρεση των κατασχεθέντων, που επήλθε με την απομάκρυνσή τους και την ως εκ τούτου άρση έστω και πρόσκαιρα της εξουσίας της αρχής επί των κατασχεθέντων

και 3) ο δόλος -η γνώση του αναιρεσείοντος ότι αφαιρεί πράγματα, που κατασχέθηκαν νόμιμα.

Μετά από τα προαναφερθέντα οι υποστηρίζουσες τα αντίθετα σχετικές αιτιάσεις του αναιρεσείοντος είναι αβάσιμες.

Ο αναιρεσειών αιτιάται ότι η ενέργειά του να διατάξει τη μεταφορά των κατασχεθέντων βυτιοφόρων οχημάτων στην αποθήκη φύλαξης της ΕΛΑΣ, αντί να παραδοθούν στην αρμόδια τελωνειακή αρχή, δεν συνιστά από μόνη της παράβαση καθήκοντος. Σύμφωνα όμως με το σκεπτικό και το διατακτικό της απόφασης, το ως άνω γεγονός αναφέρθηκε ως ενισχυτικό της αιτιολογίας, ότι δηλ. ο αναιρεσειών, ως Διοικητής, έχοντας τον έλεγχο του χώρου φύλαξης των κατασχεθέντων βυτιοφόρων οχημάτων, είχε την ευκαιρία να προβεί κατόπιν στην αφαίρεση των

καυσίμων.

Οι λοιπές αιτιάσεις, που περιέχονται στο αναιρετήριο και αναφέρονται σε διαφορετική αξιολόγηση των αποδεικτικών μέσων, συνιστώσες αμφισβήτηση των ουσιαστικών παραδοχών της προσβαλλόμενης απόφασης και της ορθότητας του αποδεικτικού πορίσματός της, είναι απαράδεκτες, αφού, με το πρόσχημα και την επίφαση της έλλειψης ειδικής και εμπειριστατωμένης αιτιολογίας και της εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης, με την μορφή της παραβίασης αυτής κατά πλάγιο τρόπο, πλήττουν ανεπιτρέπτως την αναιρετικώς ανέλεγκτη, περί τα πράγματα, κρίση του Δικαστηρίου της ουσίας. Κατ' ακολουθία όλων των ανωτέρω και, εφόσον δεν υπάρχει άλλος λόγος για έρευνα, πρέπει ν' απορριφθεί η ένδικη αίτηση αναιρέσεως και να επιβληθούν στον αναιρεσείοντα τα δικαστικά έξοδα (άρθρο 578 παρ. 1 ΚΠΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει την από 11.5.2021 αίτηση του Γ. Π. του Χ. , για αναίρεση της 89/2021 απόφασης του Τριμελούς Εφετείου Πλημμελημάτων Θεσσαλονίκης.

Επιβάλλει στον αναιρεσείοντα τα δικαστικά έξοδα, που καθορίζει στο ποσό των διακοσίων πενήντα (250) ευρώ.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 11 Ιανουαρίου 2022.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 24 Ιανουαρίου 2022.

Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ